

Värvikas, aga nõudlik ebakrooton

Käisin hiljuti reisil ja tõi kaasa lille nimega ebakrooton. Palun kirjutage, kuidas teda hooldada, et taim võimalikult kaua ilus püsiks.

Vastab JAAN METTIK

Kui tuleks valida kõige värvikamate lehtedega toataime, siis üks kindel esikoha pretendent oleks ebakrooton. See leegitsevkirju lehestikuga taim on pärit Kagu-Aasia troopilistelt aladelt – Malaisiast ja Vaikse ookeani saartelt. Toataimena peetakse teda üldiselt kapriisiks. Õnneks on aastate jooksul sellest taimest aretatud hulk mitmesuguse lehekuju ja -värviga kultivare ning nõnda on lisaks peaaegu uskumatule kirevusele saavutatud ka suhteline leplikkus kasvutingimuste suhtes. Niisiis vajab see taim palju hoolt, kuid ei kuulu kindlasti kõige raskemini kasvatatavate toailillede hulka.

Kuna ebakrootoni kodumaal valitseb alati suvine leitsak, peab ka taime kasvukoht toas olema kogu aasta jooksul ühtlaselt soe. Kõige madalam temperatuur, mida võib lubada, on u 15 °C. Peale sooja paiga vajab ebakrooton palju valgust – mida päikeselisem on kasvukoht, seda värvirõõmsamad on teie hoolealuse lehed. See ei tähenda siiski, et ebakrootoni võib tõsta lõunapoolsele aknalauale nagu kaktuse ning ta sinna unusta-

da. Seal on talle siiski liiga päikeseline, kuid lõunapoolne aknaalune toa pool kardinat on praktiliselt ideaalne paik. Taim kasvab, tõi küll, ka varjulisemas kohas, ent siis on lehed tunduvalt rohelisemad ning kaunistatud vaid üksikute punaste-kollaste joontega.

Hoolas tuleb olla ka ebakrootoni kastmisega. Kui taim jääb kuivaks, hakkab ta lehti langetama. Samas ei tohi üle kasta – mulla liigne niiskus soodustab seen- ja bakterhaigustesse nakatumist. Oluline on veel õhuniiskus. Kuivas õhus kipub taim kiratsema ning kergesti võivad ta kauneid lehti rünnata kedrikles-tad. Nagu kõikidele taimedele ei meeldi ka ebakrootonile tõmbetuul.

Kui ebakrooton millegi suhtes järeleandmisi teeb, siis on see muld. Loomulikult kasvab ta kõige paremini mõnuses viljakas mullas, kuid lepip ka lahjema kasvusubstraadiga. Ületoitmine-väetamine on talle lausa kurjast, sest siis muutuvad ebakrootooni taimed ülemäära lopsakaks, võrsed ei püsi püsti ning lehtede värvuski muutub rohelisemaks.

Lõpuks veel üks hoiatus – nagu kõik piimalilleliste sugukonda kuuluvad taimed on ka ebakrootonid mürgised. Mitte väga, kuid siiski piisavalt, et mitte harkata ta värvikirevate lehtedega võileibu kaunistama. Seega tuleks taime ümbruses askeldavail väikelastelgi silm peal hoida, et nad lehti suhu ei topiks.